

Vágréti László

Két Moldovák

Moldova I.: „A púpos kiegyenesedik a bitófán... Aki elszenvetted a büntetését, különösen a legsúlyosabbat, a halált, az visszanyerte eredendő emberi rangját, és tettei csak jelenség formájában élhetnek tovább. Személyében dicséretet továbbra sem érdemel, de gúny és sértés sem érheti.” (Hócipő, 1997. VIII. 3., 8. old.)

Moldova II.: „A forradalmi mozgalmakban ritka a szép ember... Már ne képzeld, hogy véletlenül adódik így. Magunk között szólva, vonzóbb dolog élni az életet, mint a megváltoztatására törekedni. Ha egy két méter magas, szőke, kék szemű férfi randevú helyett titkos taggyűlésekre megy, akkor nagyon meg lehet szorulva valamiért, egy Lenin vagy Rákosi külsejű ember viszont hová menjen máshová?” (Hócipő, 1997. VIII. 13., 8. old.)

A fenti két aforizmából pedig több (szám szerint egy hűján egy tucat) fontos következtetésre juthat a figyelmes olvasó:

1. Rákosi és Lenin messze elkerülte a bitót. Meghaltak ők is, ez kétségtelen, de sajnos nem szenvedték el a legsúlyosabb büntetést. Nem érdemlik meg tehát, hogy halálukkal „visszanyerjék eredendő emberi rangjukat”, vagyis hogy előnytelen külsejükön, apró természetükön ne gúnyolódják a boldog utókor kánonszerűen. Mert, ugye, „gúny és sértés” csak azt a szerencsés halandót „nem érheti” részünkről, akit előbb megfelelően kiegyenesítettek a bitófán. A természetes halál szinte bakfitty, ebből a szempontból semmit sem ér.

2. Rajk Lászlót persze felakasztották annak idején, noha nem volt púpos, szálfá termetéről, jegenyetartásáról ismerték a földalatti mozgalomban. Nyilván „meg lehetett szorulva valamiért”. Vagy netán a haja volt ében? Esetleg (miként a költő kérdezi:) a szeme „mint bogár”? Hess, madár!

3. Amiből következően ifjabb Rajk László sem szőke. Talán ezért idegenkedik a parlamenti politizálástól. Markáns, férfias megjelenésének ellenére is elég jól érezte magát illegális butikjában, majd a képviselőházból önként távozott.

4. De nézzük csak, milyenek is tulajdonképpen ifj. Rajk egykori harcótársai? Nézzük elsősorban Hodosán Rózát! Aki, bizony, szintúgy sudár aktivistának mondható. Éveken át hezitált Demszky Gábor és a stencilgép között. Végül Magyar Bálintot választotta. (És az átlagnívó már-már a két métert veri – ha leszámítjuk a stencilgép méretét.)

5. Csurka István magas, szőke és kék szemű. Nagyon esztétikus férfi. Ékköve most a demokráciának. Amde mégsem akart véle közösülni az a finnyás, rátarti bige, akit Cs. I. vérmagyaros mámorában rutinszerű fajgyalázasra szemelt ki magának, persze még pártállami körülmények között, a szigligeti alkotótábor akolmelegében. Így hát a szexuáltolelans drámaíró Szigligetről Monorra

sietett, és titokban összeesküdött a komplett magyar progresszióval. Amit azután igen megbánhatott, tudniillik Lakiteleken jóval magasabb, szőkébb és kék szeműbb mozgalmár lett belőle. (Forrás: E. I.: Emlékezés a régi szép időkre)

6. A Kuncze Gábor meg törpe! (Azonnal mongyonele!) Különbön is: uszkve 4 db protézist rúgott ki a magosak, a szőkék és a kék szeműek szájából (szado-mazochista kéjjel!) Mert a fogatlanok, tudomásom szerint, szintén ellenállók voltak, de a jó oldalon. (Ámbátor lehet, hogy Kunczét most összekeverem valaki mással.)

7. Bokros Lajosnak pedig, mint jól tudjuk, már a gimnáziumban is szörnyű bajusza nőtt. Ezért osztálytársnője, a csinos Gyarmati Andrea más fiúba lett szerelmes, nem a Bokrosba (forrás: Szilágyi J., Gyarmati A.). Bokros Lajos erre sebtiben fölvetve a Ricardo fedőnevet, sőt érzelmi jellegű megszorultságának okán még a sovány testű Lengyel Lászlóval is egyazon szakmai-politikai mozgásra, mintegy szinkrontevékenységre kényszerült. Igaz, a fordulatból csak reform lett később, majd a kis reformból nagy csomag.

8. Lengyel László ugyanakkor „fiziológiai mikiegér”, nincs mit csodálkozni rajta. (Forrás: A. J. miniszterelnök.)

9.) Én magam viszont, írd és mondd, 170 centiméteres volnék meg kopasz; s mint afféle közepesen ronda külsejű aktíva, a diktatórikusan szervezett, fölülről vezérelt munkásmozgalomban kefélttem leginkább. KISZ-táborokban, építőtáborokban, bár az is tény, hogy jobbára az éj leple alatt jött létre megannyi forradalmi aktus, emeletes ágyon, illegitim körülmények között. Minden erotikai erőmet, főtt tojásokkal tuningolt energiámat beleadva, matracról matraca nyomulva küzdöttem az álszent kommunisták monolitikus hatalma ellen.

10. És vegyük végül a klasszikusok klasszikusát, Marxot. Magassága 169 centiméter, szakállas. Miként az közismert, Marx megfogalmazta a Feuerbach-tézist teoretice, majd praktice megdugott minden mozdítható nőt, akit csak elérhetett az emigrációban. Nem volt megszorulva. Sőt inkább bizonyos túlkompenszátsági jelek mutatkoztak nála, vagy ahogyan a sokat idézett kommunisztikus szlogen mondja: „alacsony kísértet nagy bottal járja be Európát”. Szerintem Marx végül perszonális túlterheltsége miatt választotta a szélesebb körű kollektívát és a nehéz illegitimitást.

11. Igen, van úgy, hogy az ember valóban fölteszi magának az írói-bölcseleti kérdést: na most akkor, „hová is mehetnék máshová?”

„Matracról matraca nyomulva küzdöttem az álszent kommunisták monolitikus hatalma ellen.”